

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

IXe KAMER

A R R E S T

**nr. 214.193 van 27 juni 2011
in de zaak A. 185.315/IX-5767**

In zake : de NV ANTWERP HAIRCOSMETICS
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Yves Loix
 kantoor houdend te 2018 Antwerpen
 Mechelsesteenweg 27
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

- het VLAAMSE GEWEST, vertegenwoordigd door
1. de Vlaamse Regering
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Francine Lemaire
 kantoor houdend te 1070 Brussel
 René Berrewaertslaan 34
 bij wie woonplaats wordt gekozen
 2. het AGENTSCHAP ECONOMIE, thans: het AGENTSCHAP
 ONDERNEMEN

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 28 september 2007, strekt tot de
nietigverklaring van de beslissing van 31 juli 2007 van het Agentschap Economie
van de Vlaamse administratie waarbij de aan de nv Antwerp Haircosmetics
toegekende groeipremie “vanaf het begin wordt vernietigd” en “de twee eerste
schijven ten belope van 240.299,12 euro worden teruggevorderd”.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoekende partij heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Eerste auditeur Luc Vermeire heeft een verslag opgesteld.

De verzoekende partij heeft een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 30 mei 2011.

Kamervoorzitter André Vandendriessche heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Christophe Smeyers, die loco advocaat Yves Loix verschijnt voor de verzoekende partij, en advocaat Francine Lemaire, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur Luc Vermeire heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven, behalve wat de kosten betreft.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Reglementair kader

3.1. Krachtens artikel 2, § 1, van het decreet van 31 januari 2003 betreffende het economisch ondersteuningsbeleid (hierna: het decreet van

31 januari 2003), kan de Vlaamse regering met betrekking tot de in dit decreet vermelde categorieën van steun en met inachtneming van de in dit decreet bepaalde regels, steun verlenen aan projecten die passen in het ruimtelijk economisch beleid en het ondernemingsbeleid met aandacht voor ecologie, sociale en economische aspecten, kwantitatieve en kwalitatieve aspecten van werkgelegenheid, duurzaamheid, innovatie en kennisbevordering, binnen de voorziene begrotingskredieten.

Krachtens artikel 9 van het genoemde decreet kan de Vlaamse regering aldus steun verlenen aan kleine en middelgrote ondernemingen voor investeringen in het Vlaamse Gewest onder de voorwaarden vermeld in verordening nr. 70/2001/EG van de Commissie betreffende de toepassing van de artikelen 87 en 88 van het EG-Verdrag op staatssteun voor kleine en middelgrote ondernemingen, het decreet van 31 januari 2003 zelf en zijn uitvoeringsbesluiten.

3.2. Het besluit van de Vlaamse regering van 10 oktober 2003 tot toekenning van steun aan kleine en middelgrote ondernemingen voor investeringen in het Vlaamse Gewest (hierna: het besluit van de Vlaamse regering van 10 oktober 2003) bepaalt dat de steun -of zogenaamde groeipremie- wordt verleend aan kleine en middelgrote ondernemingen voor investeringen in het Vlaamse Gewest onder de voorwaarden, vermeld in het decreet van 31 januari 2003 en in dat besluit van 10 oktober 2003. De steun wordt toegekend in de vorm van een subsidie, die wordt berekend als een percentage van de subsidiabele investeringen, dit zijn de investeringen die in aanmerking komen, verminderd met de afschrijvingsaftrek en de B.T.W. (art. 10, 12 en 13).

De groeipremie wordt, voor subsidieaanvragen met een subsidiabel investeringsbedrag tot 8 miljoen euro, toegekend volgens een wedstrijdformule waarbij de bevoegde Vlaamse minister, na een periodiek georganiseerde oproep, een vooraf bepaalde subsidie-enveloppe verdeelt over de best gerangschikte subsidieaanvragen, tot uitputting van het budget. De minister bepaalt per oproep het subsidiepercentage. (art. 16-17).

Met het oog op het opstellen van een rangschikking worden de subsidieaanvragen individueel getoetst aan een aantal criteria die nader bepaald worden in de artikelen 18 en 19. Aldus vermeldt artikel 19, § 1, 2°, een aantal “bedrijfseconomische criteria” waaronder (punt a) “het percentage van de autofinanciering ten opzichte van het bedrag van de in aanmerking komende investeringen”.

De bevoegde Vlaamse minister bepaalt bij elke oproep welke inhoud en welk gewicht aan de criteria wordt gegeven en hij maakt, op basis van de door hem vastgestelde criteria en de normalisatie overeenkomstig artikel 18, § 2, en de toepassing van een wegingscoëfficiënt, een rangschikking op van alle subsidieaanvragen.

De subsidie wordt vervolgens toegekend volgens de plaats in de rangschikking, in afnemende volgorde, te beginnen bij de eerste tot uitputting van het budget dat beschikbaar is (art. 20).

Overeenkomstig artikel 22 wordt de subsidie uitbetaald in drie schijven van respectievelijk 30 %, 30 % en 40 %. De laatste schijf wordt pas uitbetaald wanneer het Agentschap Economie -thans het Agentschap Ondernemen- vaststelt, onder meer, dat de geraamde investeringen volledig zijn uitgevoerd en in de onderneming worden geëxploiteerd en dat aan alle voorwaarden van het decreet van 31 januari 2003 en het besluit van de Vlaamse regering van 10 oktober 2003 is voldaan.

Artikel 24 van het besluit van de Vlaamse regering van 10 oktober 2003 bepaalt:

“De volledige subsidie wordt teruggevorderd binnen 10 jaar na het beëindigen van de investeringen, onder voorbehoud van de toepassing van de wetten op de Rijkscomptabiliteit, gecoördineerd op 17 juli 1991 en de wet van 7 juni 1994 tot wijziging van het koninklijk besluit van 31 mei 1933 betreffende

de verklaringen te doen in verband met subsidies, vergoedingen en toelagen van elke aard, die geheel of gedeeltelijk ten laste zijn van de Staat, in geval van :

- 1° faillissement, vereffening, gerechtelijk akkoord, boedelafstand, ontbinding, vrijwillige of gerechtelijke verkoop, sluiting in het kader van een sociaal-economische herstructureringsoperatie met tewerkstellingsafbouw tot gevolg binnen 5 jaar na het beëindigen van de investeringen;
- 2° vervreemding of wijziging van de oorspronkelijke bestemming of het gebruik van de gesubsidieerde investeringen binnen 5 jaar na het beëindigen van de investeringen;
- 3° niet-naleving van de milieuwetgeving en de wetgeving op de ruimtelijke ordening binnen 5 jaar na het beëindigen van de investeringen;
- 4° niet-naleving van de bij het decreet, dit besluit, de oproep en de rangschikking opgelegde voorwaarden;
- 5° vermindering van de li-waarde van een criterium met meer dan 20 % en 30 % voor startende ondernemingen;
- 6° niet-naleving van de wettelijke informatie- en raadplegingsprocedures bij collectief ontslag binnen 5 jaar na het beëindigen van de investeringen.”

Onder het “beëindigen van de investeringen” wordt bedoeld “de datum van de laatste factuur” (artikel 1, 11°, van het besluit). Een “startende onderneming” is een onderneming die op het ogenblik van de aanvraag maximaal 5 jaar oud is (artikel 1, 6°, van het besluit). De verzoekende partij is niet in dat geval.

3.3. Een ministerieel besluit van 18 november 2003 voert het besluit van de Vlaamse regering van 10 oktober 2003 uit. Het bevat nadere regels betreffende onder meer de oproep- en aanvraagprocedure, de beslissingsprocedure, de uitbetaling, de verjaring en de terugvordering van de subsidie.

IV. Feiten

4.1. In het Belgisch Staatsblad van 22 februari 2005 wordt het ministerieel besluit van 1 februari 2005 tot uitvoering van artikel 3 van het ministerieel besluit van 18 november 2003 bekendgemaakt, waarbij een oproep wordt gedaan tot het indienen van de subsidieaanvragen door kleine en middelgrote ondernemingen. Onder de criteria die in aanmerking zullen worden genomen bij de beoordeling van de subsidieaanvragen, wordt als bedrijfseconomisch criterium onder meer de autofinanciering ten opzichte van de

in aanmerking komende investeringen vermeld. Dit criterium wordt in de bijlage als volgt toegelicht:

“De ondernemingen moeten bij de indiening van een dossier vermelden hoeveel eigen middelen aangewend zullen worden voor de financiering van het geplande investeringsprogramma. Na de realisatie van de investeringen en de financiering ervan, zal bij de controle, voorafgaand aan de uitbetaling van het saldo van de subsidie, die geraamde financieringswijze aan de werkelijkheid getoetst worden.

De hiernavolgende definitie van eigen middelen is hanteerbaar voor alle ondernemingen, zowel voor die welke een jaarrekening moeten hebben, als voor die welke een vereenvoudigde boekhouding moeten bijhouden.

De volgende elementen worden als eigen middelen aanvaard, met uitzondering van alle andere mogelijke bronnen van autofinanciering.

Inbreng van nieuw kapitaal:

1° verhoging van maatschappelijk kapitaal (bron : code 10 van de balans);

2° verhoging van de uitgiftepremies (bron : code 11 van de balans);

3° inbreng van nieuwe eigen middelen in eenmanszaken door verkoop van activa (gronden, gebouwen, aandelen enzovoort) of opnemings van spaarrekeningen die al bestonden vóór de start van de investeringen (bron : verkoopsakten, facturen, andere bewijsmiddelen van de verkoop).

Cashflow

De cashflow wordt als volgt berekend: de som van de cashflow (afschrijvingen + winst of - verlies voor belastingen) van de boekjaren waarin de investeringen worden gerealiseerd.

Bronnen :

1° afschrijvingen: code 630 van de jaarrekening of het bedrag van de afschrijvingen, vermeld in de resultatenrekening bij de belastingaangifte van niet-jaarrekeningplichtige ondernemingen;

2° winst van het boekjaar vóór belastingen : code 70/66 van de jaarrekening of de winst, vermeld in de resultatenrekening bij de belastingaangifte van niet-jaarrekeningplichtige ondernemingen;

3° verlies van het boekjaar vóór belastingen : code 66/70 van de jaarrekening of het verlies, vermeld in de resultatenrekening bij de belastingaangifte van niet-jaarrekeningplichtige ondernemingen.

Li-waarde

De li-waarde is gelijk aan het quotiënt van de investeringen, gefinancierd met eigen middelen, en het totaal aanvaarde investeringsbedrag.”

4.2. Op 24 maart 2005 dient de verzoekende partij een aanvraag in tot het verkrijgen van een groeipremie door inschrijving op deze “call 2005 – GP-KMO-01-01088”.

Deze aanvraag betreft investeringen voor een bedrag van 4.048.000 euro voor gronden, gebouwen en materieel voor het bouwen van een nieuwe fabriek met labo's voor productie, afvulling en stockage van cosmetica-producten, haarcosmetica en aanverwanten.

Het aanvraagformulier vermeldt een bedrag van 2.800.000 euro eigen middelen, wat neerkomt op een autofinancieringspercentage van 69,17% ($2.800.000/4.048.000$).

4.3. Bij besluit van 3 juni 2005 van de Vlaamse minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel wordt de definitieve rangschikking van de subsidieaanvragen in het kader van deze oproep opgesteld. De verzoekende partij wordt als 118e gerangschikt op 165 gunstig gerangschikte ondernemingen.

4.4. Met een brief van dezelfde datum wordt de verzoekende partij meegedeeld dat haar een groeipremie wordt toegekend ten bedrage van 400.498,54 euro (10 % van het subsidiabel investeringsbedrag van 4.004.985,38 euro), “voor zover het ingediend investeringsprogramma volledig wordt uitgevoerd en aan alle overige voorwaarden voldaan werd”.

4.5. De eerste twee schijven blijken op 21 december 2005 uitbetaald te zijn voor een totaal bedrag van 240.299, 12 euro.

4.6. Volgens de verwerende partij dient de verzoekende partij op 3 augustus 2006 via de website een aanvraag in tot uitbetaling van de derde schijf, dus het saldo, en vermeldde zij 23 juni 2006 als datum laatste factuur.

De verzoekende partij betwist dat zij dergelijke aanvraag ingediend heeft.

Het expliciet bewijs van die aanvraag wordt ook niet voorgelegd, maar het inspectieverslag neemt wel 1 juni 2006 als datum van de laatste factuur en in een brief van 3 augustus 2006 deelt de verzoekende partij aan het bestuur een aantal gegevens mee aangaande “aanvraag schrijf 3 (saldo investeringssteun)”. Met die brief wordt ook een “verklaring op erewoord bij aanvraag uitbetaling saldo” opgestuurd.

Met verwijzing naar de brief van 3 augustus 2006 antwoordt de inspectie Economie in een e-mail van 10 januari 2007 dat, gezien er nog investeringen plaatsvonden in 2006, het dossier pas definitief onderzocht kan worden van zodra “de neergelegde jaarrekening met de bijhorende afschrijvingstabel van 2006 beschikbaar is”. Met een brief van 18 juni 2007 en verwijzend naar die e-mail van 10 januari 2007 deelt de verzoekende partij de neergelegde jaarrekening met de bijhorende afschrijvingstabel mee “in de hoop dat ons dossier met deze verder kan afgewerkt worden”.

4.7. Op 10 juli 2007 houdt de inspectie van het Agentschap Economie een controle ter plaatse, waarbij onder meer wordt vastgesteld dat voldoende subsidiabele investeringen werden uitgevoerd en waarbij de geraamde autofinancieringsgraad wordt getoetst aan de werkelijkheid. In het inspectieverslag van 13 juli 2007 wordt vastgesteld dat voor slechts 1.793.292 euro eigen middelen werden gerealiseerd in de plaats van de vooropgestelde 2.800.000 euro. In de memorie van antwoord wordt bevestigd dat deze eigen middelen berekend werden op basis van de jaarrekeningen van 2004, 2005 en 2006.

In het inspectieverslag wordt voorts opgemerkt: “De onderneming beschikt over te weinig eigen middelen (64 % van het ingediende bedrag). De productieafdeling van Hulshout en Grobbendonk zijn in 2006 verhuisd naar Olen” en onder “Herberekenopmerking”, “Terugvordering wegens afwijking groter dan 20 % voor niet-startende onderneming”.

Een en ander leidt volgens de memorie van antwoord tot een uiteindelijk gerealiseerd autofinancieringspercentage van 44,30 % (1.793.292/4.048.000) in de plaats van de voorziene 69,17 % (2.800.000/4.048.000) terwijl, rekening houdende met de in artikel 24, 5°, van het besluit van de Vlaamse regering van 10 oktober 2003 maximaal toegelaten afwijking van 20 % van de li-waarde voor niet-startende ondernemingen, zoals de verzoekende partij (want ouder dan 5 jaar; zie art. 1, 6° van het besluit van de Vlaamse regering van 10 oktober 2003), minstens 55,33 % (80 % van 69,17 %) diende te worden gehaald.

4.8. Met een brief van 31 juli 2007 deelt het Agentschap Economie aan de verzoekende partij mede dat uit de controle van de aanvraag tot uitbetaling van de derde schijf blijkt dat “er voldoende investeringen werden uitgevoerd, maar dat er onvoldoende eigen middelen werden aangewend” -1.793.292 euro in plaats van de vooropgestelde 2.800.000 euro-. Er wordt gesteld dat, wanneer de opgegeven autofinanciering afwijkt van de na controle vastgestelde eigen middelen, een tolerantie wordt gehanteerd van 20 % voor bestaande ondernemingen en 30 % voor startende ondernemingen. Aangezien de verzoekende partij geen startende onderneming is -en zij derhalve slechts recht heeft op een tolerantie van 20%- stelt het bestuur dat “in dit geval de afwijking groter (is) dan deze percentages en (dat) de volledige steun teruggevorderd wordt”.

Zij verwijst daarvoor naar artikel 24, 5°, van het besluit van de Vlaamse regering van 10 oktober 2003. Besloten wordt dat de destijds toegekende groeipremie vanaf het begin wordt vernietigd en dat hierdoor de eerste twee uitbetaalde schijven voor een totaal bedrag van 240.299,12 euro dienen te worden terugbetaald. In een bijlage bij die brief wordt uiteengezet welke bedragen in de boekjaren 2004, 2005 en 2006 in aanmerking genomen zijn om het totaal van de “eigen middelen” vast te stellen.

Deze beslissing maakt het voorwerp uit van het voorliggende annulatieberoep.

V. Rechtsmacht van de Raad van State

Standpunt van de partijen

5. De verwerende partij betwist de bevoegdheid van de Raad van State. Zij betoogt dat het geding betrekking heeft op de terugvordering van een eerder toegekende premie omdat een voorwaarde, gesteld bij de toekenning van de premie, niet was nagekomen. Die terugvordering gebeurt krachtens het besluit van de Vlaamse regering van 10 oktober 2003, waarin geen discretionaire bevoegdheid aan het bestuur wordt gegeven. In die zin is het werkelijk en rechtstreeks voorwerp van het annulatieberoep een geschil over subjectieve rechten en daarvoor is de Raad van State niet bevoegd gemaakt. Het toekennen van een premie doet in hoofde van de begunstigde een subjectief recht ontstaan. De betwisting over de niet-nakoming van de voorwaarden -en de daarop steunende terugvordering- betreft dan eveneens een geschil over een subjectief recht dat door de gewone rechter behandeld moet worden.

6. De verzoekende partij repliceert dat de verwerende partij slecht geplaatst is om haar de onbevoegdheid van de Raad van State tegen te werpen, aangezien zij in de kennisgeving van de bestreden beslissing zelf heeft uiteengezet dat “het eindberoep” bij de Raad van State kon ingediend worden. In haar laatste memorie bevestigt zij dat standpunt.

Beoordeling

7. De omstandigheid dat de verwerende partij de verzoekende partij medegedeeld heeft dat de beslissing het voorwerp kon uitmaken van een annulatieberoep heeft geen invloed op de aflijning van de bevoegdheid van de Raad van State, die door de wet is bepaald en niet afhankelijk kan worden gemaakt van een stellingname van één der partijen of een akkoord onder hen.

8. Overeenkomstig de artikelen 144 en 145 van de Grondwet zijn de hoven en rechtbanken uitsluitend of in beginsel bevoegd om kennis te nemen van geschillen over subjectieve rechten. Onder voorbehoud van een -te dezen niet bestaande- toewijzing van bevoegdheid inzake politieke rechten, is de Raad van State dan ook niet bevoegd om kennis te nemen van beroepen tot nietigverklaring waarvan het werkelijke en rechtstreekse voorwerp een geschil over subjectieve rechten betreft. Dat is het geval wanneer het annulatieberoep gericht is op de erkenning van een subjectief recht waaromtrent het bestuur geen discretionaire, maar slechts een gebonden bevoegdheid bezit.

Of het voorwerp van een beroep bij de Raad van State al dan niet een geschil over een subjectief recht betreft, hangt niet af van de wijze waarop het voorwerp van het beroep in het verzoekschrift formeel wordt omschreven, doch wordt bepaald door het werkelijk en rechtstreeks voorwerp van het beroep tot nietigverklaring. De Raad van State gaat te dien einde over tot het onderzoek van het werkelijke voorwerp van het beroep.

Opdat er sprake zou zijn van een vordering op grond van een subjectief recht, en dus van de onbevoegdheid van de Raad van State, is vereist dat de verzoeker zich beroept op een welbepaalde juridische verplichting die een regel van objectief recht rechtstreeks aan een derde oplegt en bij de nakoming waarvan de verzoeker belang heeft. Om zich ten aanzien van de bestuurlijke overheid op een subjectief recht te kunnen beroepen is het, zoals gezegd, noodzakelijk dat de bevoegdheid van de overheid gebonden is.

9. Op 3 juni 2005 heeft de verwerende partij aan de verzoekende partij een groeipremie van 400.498, 54 euro toegekend. De omstandigheid dat die beslissing mogelijk genomen is op grond van enige discretionaire beoordeling door het bestuur verhindert niet dat de verzoekende partij daarmee een subjectief recht op de premie heeft verworven. Dat de beslissing melding maakt van de modaliteit “voor zover het ingediend investeringsprogramma volledig wordt uitgevoerd en aan alle overige voorwaarden voldaan (wordt)”, verhindert dit evenmin.

10. Met de bestreden beslissing wordt de uitbetaling van de laatste schijf van de toegekende steun geweigerd en worden de eerder uitbetaalde bedragen teruggevorderd. Het eerder toegekend recht op premie wordt daarmee ongedaan gemaakt. De reden is dat een voorwaarde van de subsidiëring niet vervuld bleek. Met name werd het percentage van autofinanciering van het gesubsidieerde project, aangegeven in de aanvraag, niet bereikt.

De verwerende partij heeft met de bestreden beslissing toepassing gemaakt van het besluit van 10 oktober 2003. Artikel 24, 5° van dat besluit verplicht het bestuur om de subsidie terug te vorderen wanneer de li-waarde van een criterium met meer dan 20% -in het geval van de verzoekende partij- vermindert. Aangezien de vaststelling dat de aanvankelijk opgegeven eigen middelen 2.800.000 euro beliepen en dat zij uiteindelijk slechts op 1.793.292 euro vastgesteld zijn, geen beslissing is waarbij het bestuur een discretionaire bevoegdheid uitoefent, moet de Raad van State vaststellen dat de verwerende partij bij de terugvordering slechts een gebonden bevoegdheid uitgeoefend heeft en dat het geschil kadert in de vaststelling van subjectieve rechten.

11. De Raad van State is door de wetgever niet bevoegd gemaakt voor het beslechten van dergelijke geschillen. Zij behoren tot de bevoegdheid van de gewone rechtbanken.

VI. Kosten

12. In haar laatste memorie dringt de verzoekende partij erop aan de kosten van het geding ten laste van de verwerende partij te leggen, aangezien haar was medegedeeld dat zij een “eindberoep” bij de Raad van State kon indienen en er niet “op voldoende duidelijke wijze was vermeld welk rechtscollege bevoegd is om van een welbepaald geschil met betrekking tot de groeipremies kennis te nemen”, zodat zij door het bestuur op het verkeerde been gezet is.

13. Bij de kennisgeving van het bestreden besluit is aan de verzoekende partij kennis gegeven van de volgende “beroepsmogelijkheden”:

- “1. Het ‘willig en oneigenlijk beroep’: in te leiden bij de bevoegde administratie, bij middel van een gewone geargumenteerde brief, te richten aan Agentschap Economie, Afdeling Economisch Ondersteuningsbeleid, Koning Albert II laan 35 Bus 12 te 1030 Brussel.
2. Het “hiërarchisch beroep”: in te leiden bij middel van een gewone geargumenteerde brief, te richten aan de Vlaamse minister bevoegd voor het economisch beleid, Martelaarsplein 7 te 1000 Brussel.
3. Het ‘eindberoep’: in te leiden bij de Raad van State, bij middel van een aangetekende brief, binnen de 60 dagen na de kennisgeving van onderhavige beslissing, te richten aan de Raad van State, Wetenschapsstraat te 1040 Brussel.

Indien het werkelijk en rechtstreeks voorwerp van de betwisting betrekking heeft op een subjectief recht is de Raad van State onbevoegd en moet u zich wenden tot de gewone burgerlijke rechtbanken.”

De verzoekende partij stelt ten onrechte dat de verwerende partij haar op het verkeerde been gezet heeft door haar alleen maar de mogelijkheid van een annulatieberoep voor te stellen: in de mededeling heeft de verwerende partij immers alle administratieve en jurisdictionele beroepsmogelijkheden opengelaten, ook deze bij de burgerlijke rechter. Door evenwel niet zelf aan te duiden welke precieze rechtsgang voor de verzoekende partij tegen het bestreden besluit openstond -een verplichting die ook steun vindt in artikel 35 van het decreet van 26 maart 2004 betreffende de openbaarheid van bestuur- is zij er wel mede verantwoordelijk voor dat de verzoekende partij een annulatieberoep ingediend heeft en is er reden om de kosten ten haren laste te leggen.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep.

2. De verwerende partij wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 175 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 27 juni 2011,
door de Raad van State, IXe kamer, samengesteld uit:

André Vandendriessche,	kamervoorzitter,
Daniël Moons,	staatsraad,
Bert Thys,	staatsraad,
bijgestaan door	
Wim Geurts,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Wim Geurts

André Vandendriessche